

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP

Warszawa 22 września 2017 r.

L. dz. 225/KRIA/2017/w

Pan Tomasz Żuchowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa

SZANOWNY PANIE MINISTRO

W nawiązaniu do pisma z dnia 1 września 2017 r. (znak DPP.3.0210.102.2017.ND.7), Krajowa Rada Izby Architektów RP, na podstawie art. 33 pkt 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. tj. z 2016 r., poz. 1725), przedstawia uwagi do projektu ustawy o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach (dalej: **projekt ustawy**).

Izba Architektów RP docenia uwzględnienie w projekcie ustawy znacznej części postulatów środowiska architektów, zgłaszanych w dotychczasowym toku konsultacji. Jednocześnie zwracamy uwagę, że część zapisów projektu ustawy budzi daleko idące wątpliwości i w ocenie Izby Architektów RP zachodzi konieczność ich zmian.

Wszystkie uwagi Krajowej Izby Architektów RP przedstawiamy w formie tabelarycznej, stanowiącej załącznik do niniejszego pisma. Treść uwag w pierwszej kolejności została omówiona na posiedzeniu Krajowej Rady Izby Architektów RP, a następnie przedstawiona izbom okręgowym na posiedzeniu Konwentu Przewodniczących, który odbył się w dniu 16 września br. w Łodzi. Wskazujemy również, że zgłaszane przy niniejszym piśmie uwagi zostały sporządzone po rozpatrzeniu pisemnych stanowisk, złożonych przez poszczególne okręgowe izby architektów.

Zgłaszane uwagi nie obejmują Działu IV projektu ustawy, który został wyłączony z prezentacji ministerialnej w dniu 12 września br. W tej kwestii pragniemy jedynie zauważyć, że definiowany w projekcie ustawy zawód odnosi się do sfery planowania przestrzennego, a nie urbanistyki, która jest integralną częścią naszego zawodu.

W ocenie Krajowej Izby Architektów RP jak i izb okręgowych, konieczne będzie kontynuowanie procesu konsultacji projektu ustawy, po przedstawieniu ostatecznej wersji projektu Kodeksu Urbanistyczno-Budowlanego, z którym zapisy projektu ustawy wiążą się w sposób zasadniczy.

Z POWAŻANIEM

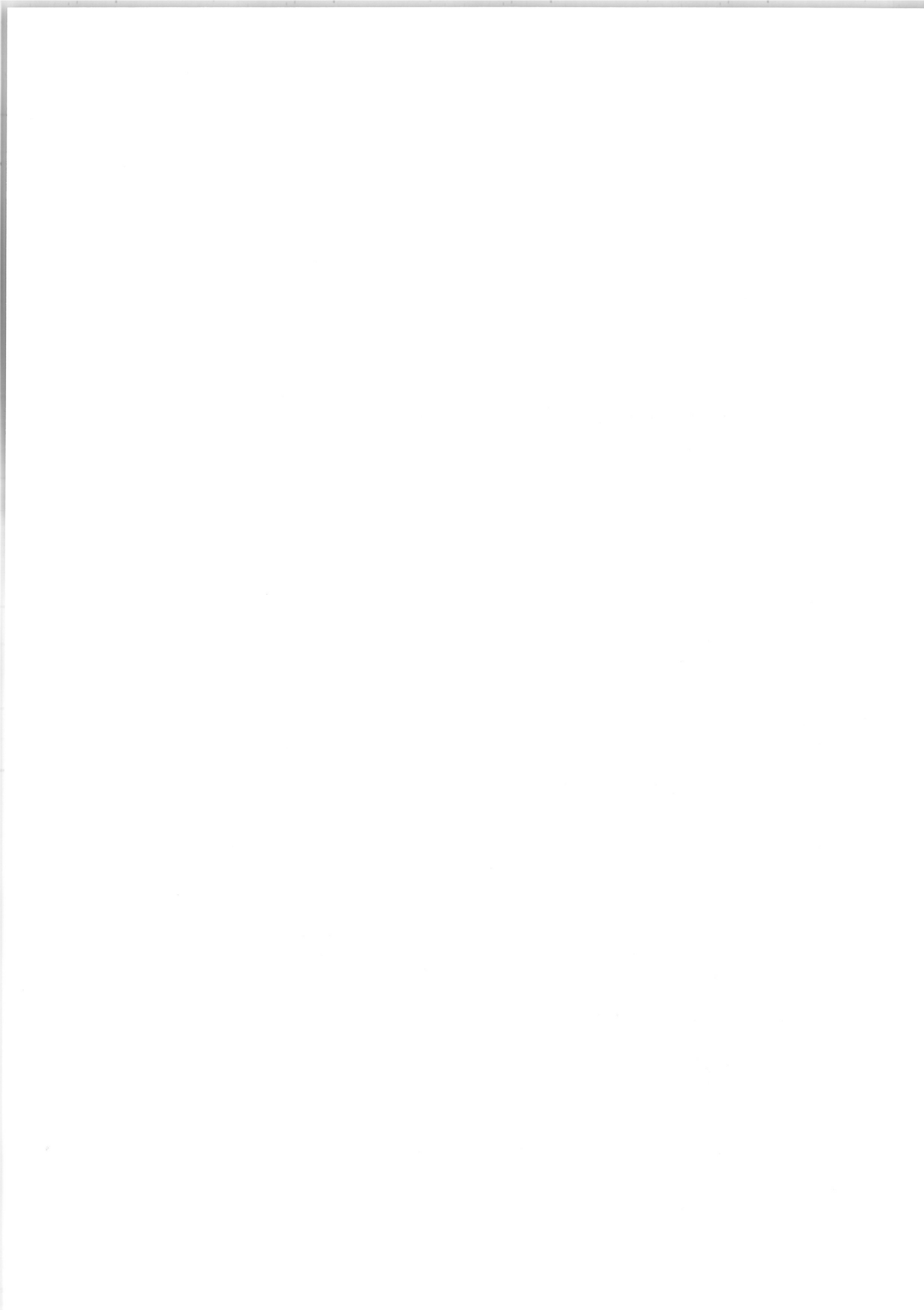
Ryszard Gruda, architekt IARP

Ryszard Gruda
Prezes Krajowej Rady

Krzysztof Ozimek, architekt IARP

Krzysztof Ozimek
Sekretarz Krajowej Rady

W załączeniu, na prośbę izby okręgowej przekazujemy stanowisko Śląskiej Okręgowej Izby Architektów.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP

Załącznik do pisma z dnia 22 września 2017 r

Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Propozycja zmiany wraz z uzasadnieniem
Art. 1	<p><i>Art. 1. Ustawa o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach, zwana dalej „ustawą”, normuje zasady wykonywania:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1) zawodu architekta;</i><i>2) zawodu inżyniera budownictwa,</i> <i>- w tym zasady uznawania kwalifikacji zawodowych, zasady świadczenia usług transgranicznych, zasady organizacji i działania samorządów zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa i zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej;</i><i>3) zawodu urbanisty, w tym zasady uznawania kwalifikacji zawodowych urbanistów i zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej.</i> <p>Zapis ma uporządkować rozdzielności zawodów regulowanych w projekcie ustawy.</p>
Art. 2 ust 1	<p><u>1. Wykonywanie zawodu architekta polega na współtworzeniu kultury przez twórcze projektowanie architektoniczne obiektów budowlanych, ich przestrzennego otoczenia oraz ich realizacji, nadzorze nad procesem ich powstawania, w których jakość obiektów budowlanych, ich harmonijne wkomponowanie w otoczenie, poszanowanie charakteru krajobrazu naturalnego i miejskiego oraz zbiorowego i prywatnego dziedzictwa należą do kwestii o znaczeniu publicznym.</u></p> <p>Proponujemy wprowadzenie definicji zbieżnej z definicją wynikającą z dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r, z uwzględnieniem treści normatywnej obowiązującego obecnie art. 2 ustawy o samorządach.</p>
Art. 2 ust 2	<p><u>2. Wykonywanie zawodu architekta w zakresie regulowanym ustawą polega na pełnieniu, samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, o których mowa w art. 4 ust 1, w ramach posiadanych uprawnień.</u></p> <p>Zwracamy uwagę na rozbieżność w zapisie dotyczącym zakresu wykonywania</p>

	<p>zawodu architekta oraz inżyniera budownictwa. O ile, art. 2 ust 1 projektu ustawy wskazuje, że wykonywanie zawodu architekta polega na wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie bez odesłania do art. 4 ust 1, to odesłanie takie zostało przewidziane w art. 3 w przypadku zawodu inżyniera budownictwa. Takie zapisy powodują bardzo wysokie ryzyko wykładni, iż osoby wykonujące zawód architekta, bez względu na zakres posiadanych uprawnień budowlanych, nie będą mogły wykonywać czynności wynikających z posiadanych uprawnień, zaś inżynierowie budownictwa, będą uprawnieni do wykonywania wszelkich samodzielnych funkcji technicznych, wykraczających poza posiadane uprawnienia. Zakres samodzielnych funkcji technicznych powinien wynikać z posiadanych przez architekta uprawnień budowlanych.</p> <p>Ponadto zawód architekta, co do zasady obejmuje szersze spektrum czynności, w tym krytykę architektoniczną, działalność naukowo-dydaktyczną itp. Stąd proponujemy, aby definicja zawodu architekta odnosiła się wyłącznie do zakresu wykonywania zawodu określonego przepisami niniejszej ustawy.</p>
Art. 2 ust 3 i 4	<p>Proponuje się dodanie ust 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p><u>3. Osoba wykonująca zawód architekta może posługiwać się tytułem zawodowym „architekt”, tytuł zawodowy „architekt” podlega ochronie prawnej. Zasady posługiwania się tytułem zawodowym „architekt” określa izba architektów</u></p> <p><u>4. Przy wykonywaniu zawodu, o którym mowa w ust 2 architekt jest niezależny.</u></p> <p>Przepis ust 3 ma na celu umożliwienie identyfikacji osób wykonujących zawód architekta. Do Izby Architektów wpływają skargi na działania osób posługujących się tytułem architekta ale nie posiadających stosowanych uprawnień lub nie będących członkami samorządu. W takich przypadkach Izba nie ma możliwości zajęcia się sprawą. Stąd jednoznaczne przesądzenie, iż tylko członkowie samorządu mogą posługiwać się tytułem „architekta” wpłynie na podniesienie bezpieczeństwa korzystających z usług architektów.</p> <p>Przepis ust. 4 na celu wprowadzenie gwarancji możliwości realizacji zawodu, zgodnie z jego definicją wynikającą z ust 2. Jednocześnie stanowić będzie podstawę rozszerzonej odpowiedzialności architekta wynikającej z zasad Kodeksu Etycznego.</p>
Art. 3	<p><i>Art. 3. Wykonywanie zawodu inżyniera budownictwa polega na pełnieniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, o których mowa w art. 4 ust. 1, w zakresie posiadanych uprawnień oraz na doskonaleniu kwalifikacji zawodowych w tym zakresie.</i></p> <p>Zwracamy uwagę na rozbieżność w zapisie dotyczącym zakresu wykonywania zawodu architekta oraz inżyniera budownictwa. Zakres samodzielnych funkcji technicznych powinien wynikać z posiadanych przez architekta lub inżyniera budownictwa uprawnień budowlanych.</p>

Art. 4 ust 1 (wprowadzenie do wyliczenia)	<p><i>Art. 4. 1. Samodzielną funkcją techniczną w budownictwie jest działalność związana z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania, w <u>zależności od posiadanych kwalifikacji, zagadnień architektonicznych lub budowlanych oraz techniczno-organizacyjnych, obejmująca:</u></i></p> <p>Zakres czynności wykonywanych w ramach samodzielnych funkcji technicznych, co do zasady uzależniony jest od posiadanych kwalifikacji. Tym samym, dana samodzielna funkcja techniczna może uprawniać do rozwiązywania zagadnień wyłącznie architektonicznych, wyłącznie budowlanych lub obydwu tych sfer. Stąd uzasadnione jest w naszej ocenie dokonanie uszczegółowienia tego przepisu.</p>
Art. 4 ust 1 pkt 1	<p><i>1) sporządzanie projektu budowlanego lub opracowań projektowych będących jego częścią, sprawowanie nadzoru projektowego, <u>nadzoru autorskiego</u> oraz pełnienie funkcji głównego projektanta lub projektanta współpracującego w procesie inwestycyjnym;</i></p> <p>Sprawowanie nadzoru autorskiego jest jednym z elementów osobistych praw architekta do utworu w postaci projektu architektonicznego. Jednocześnie konieczność określenia zasad jego wykonywania wynika z art. 60 ust 5 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zgodnie z którym sprawowanie nadzoru autorskiego nad utworami architektonicznymi i architektoniczno-urbanistycznymi regulują odrębne przepisy.</p>
Art. 4 ust 2 (wprowadzenie do wyliczenia)	<p><i>2. <u>Opinie techniczne, o których mowa w ust. 1 pkt 6, obejmują w szczególności:</u></i></p> <p>Jak wynika z intencji propozycji zapisu, wynikającej z treści uzasadnienia, zakłada się, że „w zależności od celu sporządzania opinii i stopnia skomplikowania opiniowanego zjawiska, zakres opinii technicznej będzie różny”. Tym samym sama treść opinii technicznej może zawierać różne elementy. Projektowany katalog nie obejmuje np. możliwości dokonania w ramach opinii technicznej oceny wpływu zastosowania danego rozwiązania technicznego na koszty inwestycji. Proponuje się wprowadzenie otwartego katalogu elementów opinii technicznych.</p>
Art. 4 ust 2, pkt. 4	<p><i>4) <u>ocenę i formułowanie zaleceń.</u></i></p> <p>Jak wskazano powyżej, zakres opinii technicznej może być różny, a tym samym nieuzasadnione jest ograniczenie możliwości formułowania zalecenia wyłącznie do kwestii projektowania i rozwiązań technicznych.</p>
Art. 6	<p>Proponuje się dodanie ust. 2-5 w brzmieniu:</p> <p><i><u>2. Architekt, wykonujący zawód architekta w ramach stosunku pracy :</u></i></p> <p><i>1) <u>zajmuje samodzielne stanowisko podległe bezpośrednio kierownikowi</u></i></p>

	<p><u>jednostki;</u></p> <p>2) <u>nie jest związany poleceniami wykonania czynności wykraczającej poza zakres wykonywania zawodu architekta;</u></p> <p>3) <u>nie jest związany poleceniami wykonania czynności zawodowych naruszających przepisy prawa, Kodeks Etyki Zawodowej lub standardy zawodowe;</u></p> <p>3. <u>Oceny pracy zawodowej architekta w ramach stosunku pracy dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej, po zasięgnięciu opinii architekta wskazanego przez okręgową radę izby architektów.</u></p> <p>4. <u>Przepis ust. 2. pkt 3 stosuje się odpowiednio do opinii technicznych.</u></p> <p>5. <u>Architekt jest zobowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie.</u></p> <p>Proponowany przepis ma na celu nadanie materialnych gwarancji realizacji niezależności architekta, wykonującego zawód w ramach stosunku pracy. Wykonywanie zawodu architekta opiera się na szczególnej wiedzy i doświadczeniu wykraczającym poza sferę kwestii technicznych. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że immanentnym elementem stosunku pracy jest służbowa podległość pracownika. Tym samym wykonywanie zawodu architekta w ramach stosunku pracy, w rozumieniu art. 2 ust 2 projektu ustawy, wymaga wprowadzenia zasad gwarantujących architektowi stosowaną niezależność, tak aby w sposób odpowiedzialny mógł wykonywać swoją pracę. Przepisy analogiczne jak w ustawie o radcach prawnych.</p> <p>Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej jest jednym z elementów istotnych wykonywania zawodu zaufania publicznego.</p>
<p>Art. 9 pkt 1</p>	<p>1) <u>posiada wykształcenie odpowiadające wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 10, z zastrzeżeniem art. 23 ust 1 pkt 1.</u></p> <p>Przepis art. 23 ust 1 pkt 1 projektu ustawy jest przepisem szczególnym, regulującym kwestię wykształcenia osób ubiegających się o uprawnienia w zawodzie architekta. Zgodnie z tym przepisem kandydaci do tego zawodu powinni ukończyć studia I i II stopnia na kierunku architektury. Zapis ten jest zgodny z przepisami dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r.</p> <p>W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, proponujemy w treści delegacji ustawowej dodanie wyrazów: „z zastrzeżeniem art. 23 ust 1 pkt 1” , tak jak w propozycji powyżej.</p>
<p>Art. 10 (wprowadzenie do wyliczenia)</p>	<p>Art. 10. <u>Minister właściwy do spraw gospodarowania przestrzenią i mieszkalnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii odpowiedniej izby, określi, w drodze rozporządzenia:</u></p> <p>Biorąc pod uwagę zakres delegacji, który obejmuje kluczowe dla funkcjonowania samorządów zawodowych kwestie, zagwarantowanie możliwości wcześniejszego zaopiniowania przez izby projektu rozporządzenia wydaje się ze wszech miar uzasadnione.</p>
<p>Art. 10, pkt. 1</p>	<p>1) <u>rodzaje i zakres przygotowania zawodowego wymaganego do wykonywania zawodu inżyniera budownictwa:</u></p>

	<p>Kwestia wykształcenia architekta została przesądzona w art. 23 ust 1 pkt 1 projektu ustawy. Powtarzanie tego przepisu w rozporządzeniu nie jest uzasadnione.</p>
Art. 12	<p><i>Art. 12. Warunkiem zaliczenia praktyki zawodowej jest <u>wykonywanie czynności związanych z pełnieniem funkcji technicznej w pracach projektowych lub pełnienie funkcji technicznej na budowie.</u></i></p> <p>Praktykant, co do zasady nie może pełnić jakiejkolwiek funkcji technicznej. W ramach praktyki może jedynie wykonywać czynności związane z taką funkcją.</p>
Art. 13	<p><i>Art. 13. 1. Praktyka zawodowa odbywana jest pod kierunkiem patrona, <u>spełniającego kryteria jakościowe określone w standardach praktyki zawodowej.</u></i></p> <p><i>2. Patronem może być osoba będąca członkiem <u>odpowiedniego samorządu zawodowego.</u></i></p> <p>Przepis art. 13 ust 1 projektu ustawy powinien zostać uzupełniony poprzez doprecyzowanie, iż patronem może zostać osoba spełniająca odpowiednie kryteria wynikające z standardów praktyki. Ma to na celu zagwarantowanie możliwie najwyższego poziomu praktyki.</p> <p>Jednocześnie w ust. 2 należy doprecyzować, iż zakres i rodzaj praktyki, determinuje przynależność izbową patrona.</p>
Art. 14 wprowadzenie do wyliczenia	<p><i>Art. 14. 1. Do praktyki zawodowej na budowie zalicza się <u>wykonywanie czynności związanych z pełnieniem funkcji technicznej na budowie oraz:</u></i></p> <p>Uzasadnienie jak w przypadku art. 12</p>
Art. 17	<p><i>Art. 17. Do praktyki zawodowej zalicza się <u>praktykę odbytą za granicą, jeżeli przebiegała ona pod kierunkiem osoby posiadającej uprawnienia odpowiednie w danym kraju i odpowiadającą kryteriom jakościowym, określonym w standardach praktyki zawodowej.</u></i></p> <p>Proponujemy wprowadzenie doprecyzowania, iż praktyka zagraniczna, na zasadzie analogicznej jak praktyka w Polsce, musi odpowiadać standardom praktyk.</p>
Art. 23	<p><i>Art. 23. 1. Uzyskanie uprawnień budowlanych pierwszego stopnia w zawodzie architekta wymaga:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) ukończenia studiów pierwszego i drugiego stopnia w zakresie architektury;</i> <i>2) odbycia półrocznej praktyki przy sporządzaniu projektów budowlanych w zakresie projektów inwestycyjnych oraz opracowań projektowych dotyczących architektury, wchodzących w skład projektu technicznego;</i> <i>3) <u>odbycia półrocznej praktyki zawodowej na budowie;</u></i>

	<p>4) złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa w art. 26 pkt 1.</p> <p>2. Uzyskanie uprawnień budowlanych drugiego stopnia w zawodzie architekta wymaga:</p> <p>1) posiadania uprawnień budowlanych pierwszego stopnia w zawodzie architekta;</p> <p>2) odbycia <u>rocznej</u> praktyki zawodowej przy sporządzaniu projektów budowlanych w zakresie projektów inwestycyjnych oraz opracowań projektowych dotyczących architektury, wchodzących w skład projektu technicznego;</p> <p>3) złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa w art. 26 pkt 2.</p> <p>Proponujemy dodanie warunku odbycia półrocznej praktyki zawodowej na budowie, jako jednego z warunków ubiegania się o uprawnienia I stopnia. Jednocześnie, aby zapis nie powodował wydłużenia procesu pełnego dojścia do zawodu, proponujemy przeniesienie wymogu praktyki budowlanej z wymogów II stopnia do wymogów I stopnia.</p> <p>Zwracamy jednocześnie uwagę na konieczność doprecyzowania, czy okres półtorarocznej praktyki (rocznej po wprowadzeniu zmiany) o której mowa w tym punkcie, to okres do którego można zaliczyć okres półrocznej praktyki niezbędnej do uzyskania uprawnień I stopnia czy też jest to okres niezależny, tj. dodatkowy.</p>
<p>Art. 31 ust. 3</p>	<p>3. Od decyzji o nadaniu <u>lub odmowie nadania</u> uprawnień budowlanych w zawodzie architekta przysługuje odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów.</p> <p>Propozycja ma na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.</p>
<p>Art. 53</p>	<p>Art. 53. Minister właściwy do spraw gospodarowania przestrzenią i mieszkalnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów i innych dokumentów, wydawanych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskie i potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 3, terminy, w których odbywało się kształcenie <u>oraz na wniosek izby wysokość opłat za postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji i świadczenia usług transgranicznych</u>, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące uznawania kwalifikacji zawodowych architektów.</p> <p>Uzasadnionym jest uzupełnienie delegacji ustawowej o możliwość określania przez Ministra, na wniosek Izby wysokości opłaty za postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji. Intencją wprowadzenia zapisu jest doprowadzenie do sytuacji, w której rzeczywiste koszty postępowania będzie w całości finansowane przez</p>

	wnioskodawcę, a nie ze składek członków izby jak obecnie
Art. 56 ust. 1	<p><i>Art. 56 ust. 1 Izba architektów składa się z Krajowej Izby Architektów oraz okręgowych izb architektów, których <u>obszar działania uwzględnia terytorialny podział państwa.</u></i></p> <p>Propozycja zmiany ma charakter techniczno-organizacyjny. O ile w chwili obecnej liczba izb okręgowych odpowiada ilości województw, nie można wykluczyć w przyszłości, że ze względów organizacyjnych uzasadniona będzie zmiana ilości izb w danym województwie. Wewnętrzna organizacja izby jest podporządkowana funkcji jaką pełni samorząd, a tym samym kwestia ta powinna być pozostawiona do regulacji wewnętrznych. Rozwiązanie takie jest bardziej elastyczne i odpowiadające specyfice działalności izby architektów.</p>
Art. 58 ust 2	<p><i>2. Działalność izb określają ich statuty, nadawane przez Krajowy Zjazd Izby w drodze uchwały, <u>statuty mogą określać nazwy jakimi posługiwać się będą jednostki organizacyjne izb.</u></i></p> <p>Przepis ma na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w zakresie możliwości posługiwania się przez jednostki organizacyjne izb nazwami własnymi.</p>
Art. 62 ust 1 pkt 2	<p><i>2) <u>posiadają uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej, uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia Kodeks Urbanistyczno-Budowlany (Dz. U. z, poz.);</u></i></p> <p>Koniecznym jest rozszerzenie katalogu osób zrzeszonych w izbie architektów o osoby posiadające dotychczasowe uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej wydane w okresie od dnia wejścia w życie przepisów ustawy Prawo budowlane do dnia wejścia w życie przepisów ustawy Kodeks Urbanistyczno-Budowlany. Obecny zapis powoduje wątpliwość, czy osoby te mogą być zrzeszone w samorządzie architektów, bowiem nie posiadają uprawnień w zawodzie architekta wydanych na podstawie Kodeksu Urbanistyczno-Budowlanego, ani uprawnień wydanych po 1994 roku.</p>
Art. 65 pkt 15	Proponujemy skreślenie, jest to sprawa techniczna, nie podstawowe zadanie samorządu.
Art. 65	<p>Proponujemy dodanie pkt. w brzmieniu:</p> <p><i>...) <u>współpraca z uczelniami wyższymi;</u></i></p> <p>Proponujemy rozszerzenie zadań samorządów o współpracę z uczelniami wyższymi, co stanowić będzie uzupełnienie kompetencji Krajowej Rady przewidzianej w art. 73 pkt 5</p>

	projekt ustawy (zawieranie umów z uczelniami).
Art. 68 ust 1	<p><u>Art. 68. 1. Krajowy Zjazd Izby jest najwyższym organem Krajowej Izby, a w przypadku izby architektów najwyższym organem samorządu.</u></p> <p>Zgodnie z projektem ustawy izba architektów posiada inną strukturę (jedna osoba prawna) niż izba inżynierów, stąd przepis nie może być taki sam dla tych dwóch samorządów. Uzasadnia to określenie kompetencji organów w sposób odrębny.</p>
Art. 70 ust 1 pkt 5	<p><u>5) uchwała regulamin wyborów do organów Krajowej Izby, a w przypadku izby architektów do organów izby;</u></p> <p>Uzasadnienie jak wyżej.</p>
Art. 70 ust 3	<p><u>2. Krajowy Zjazd Izby w przypadku izby architektów ustala zasady gospodarki finansowej izby oraz uchwała budżet Krajowej Izby.</u></p> <p>Proponujemy pozostawienie dotychczasowego rozwiązania funkcjonującego w strukturze Izby Architektów RP, zgodnie z którym jednostki szczebla okręgowego posiadają kompetencje do uchwalania własnych budżetów, zaś budżet izby jako osoby prawnej stanowi sumę budżetów okręgowych (uchwalanych przez zjazdy okręgowe) oraz krajowego (uchwalanego przez krajowy zjazd).</p>
Art. 71 ust 1	<p><u>1. Krajowy Zjazd Izby uchwała Kodeks etyki zawodowej, określający w szczególności działalność członków samorządu zawodowego, ich relacje ze społeczeństwem, klientami, organami administracji publicznej, innymi członkami tego samorządu oraz wpływ tej działalności na środowisko naturalne. Kodeks etyki zawodowej izby architektów może określać także zasady świadczenia usług architektonicznych.</u></p> <p>Zasadnym wydaje się określenie w kodeksie etycznym także zasad świadczenia usług architektonicznych, bez względu na formę wykonywania zawodu architekta.</p>
Art. 71 ust 2	<p>Proponujemy skreślenie ust 2.</p> <p>Przepis posiada charakter porządkowy i z całą pewnością nie należy do przepisów rangi ustawowej. Kodeks etyki zawodowej jest poddawany ocenie nie tylko w pierwszym roku kadencji Krajowej Rady (pierwszym po dniu wejścia w życie ustawy ?) ale w całym czasie jego obowiązywania. Jednocześnie członkowie samorządu zawsze mogą zgłaszać propozycje zmian kodeksu, co w naturalny sposób implikuje konieczność omówienia tych zmian na posiedzeniu Zjazdu. Regulacja ustawowa w tym zakresie jest zbędna.</p>
Art. 72 ust 1	<p><u>Art. 72. 1. W skład Krajowej Rady Izby wchodzi Prezes i członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd Izby.</u></p> <p>Zwracamy uwagę, że organem w którym reprezentowani są członkowie wszystkich izb okręgowych jest Krajowy Zjazd. Tym samym narzucenie w drodze ustawy zasady</p>

	<p>reprezentacji izb okręgowych w składzie Rady nie jest uzasadnione. Decyzja w zakresie składu Rady Krajowej powinna pozostać autonomiczną decyzją Zjazdu, jako reprezentanta wszystkich członków samorządu, a nie regulowana ustawowo.</p> <p>Wskazujemy również, że w przypadku izby architektów, wprowadzenie obligatoryjnej reprezentacji wszystkich izb okręgowych spowoduje zwiększenie liczebności tego organu, a tym samym kosztów jego funkcjonowania i zmniejszenie sprawności jej funkcjonowania.</p>
Art. 73 pkt 7-9	<p>7) <u>uchwala, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarowania przestrzenią i mieszkalnictwa, i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, regulamin postępowania kwalifikacyjnego w sprawach nadawania uprawnień budowlanych,</u></p> <p>8) <u>uchwala, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarowania przestrzenią i mieszkalnictwa, i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, regulamin ustawicznego doskonalenia kwalifikacji zawodowych członków izb i zasad jego przestrzegania;</u></p> <p>9) <u>uchwala, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarowania przestrzenią i mieszkalnictwa, i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, standardy praktyki zawodowej;</u></p> <p>W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na nieostrość pojęcia „<i>uchwalenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw</i>”. Zapis taki budzi daleko idące wątpliwości interpretacyjne, polegające w szczególności na niedookreśleniu czym jest przedmiotowe „porozumienie”, kiedy dochodzi do jego zawarcia, kto stwierdza, że porozumienie zostało osiągnięte oraz jakie są skutki nieosiągnięcia porozumienia.</p> <p>Jeżeli intencją zapisu jest ograniczenie ryzyka zaskarżenia powyższych uchwał (co wynika z uzasadnienia), tak jak przewidziano w art. 70 pkt 4 projektu ustawy, obowiązek uzyskania wcześniejszej opinii ministra jest wystarczający. W przypadku podjęcia uchwały przy negatywnej opinii, Krajowa Rada będzie działała z ryzykiem jej zaskarżenia. W przypadku zaskarżenia, kontroli uchwały dokona sąd. Natomiast, uniemożliwienie, co do zasady Krajowej Radzie podjęcia uchwały, poprzez brak wcześniejszego porozumienia z ministrem, jest sprzeczne z zasadą niezależności samorządu, wyrażoną w art. 55 projektu ustawy.</p>
Art. 73 pkt 13	<p>Proponujemy skreślenie tego punktu.</p> <p>Proponujemy pozostawienie kwestii kompetencji organów w zakresie realizacji tego zadania do regulacji szczebla statutowego. Takie rozwiązanie pozwoli na prezentację uzgodnionego i jednolitego stanowiska izby jako samorządu zawodowego. Kwestia jego wypracowania i przedstawienia jest uzależniona od specyfiki i organizacji danego samorządu, a tym samym powinna być regulowana przepisami wewnętrznymi.</p>
Art. 73 pkt. 20	<p>20) <u>opracowuje, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarowania przestrzenią i mieszkalnictwa, projekt Kodeksu etyki zawodowej;</u></p>

	Uzasadnienie zmiany analogiczne jak w punkcie dot. art. 73 pkt 7-9.
Art. 74 ust 6	Zakres delegacji powinien zostać rozszerzony o zasady i tryb przekazania do izby architektów danych z rejestru dotychczas prowadzonego przez GUNB, tak aby zapewnić jego kompletność. W szczególności istotne jest określenie zasad przeniesienia dotychczasowych danych zgromadzonych w bazie jak i danych które nie są w posiadaniu GUNB tj. danych dotyczących uprawnień wydanych przed rokiem 1995 oraz konieczność określenia zasad pokrycia kosztów stworzenia takiej bazy w Izbie.
Art. 75	<p>Proponuje się dodanie ust 2 w brzmieniu:</p> <p><u>„2. Krajowa Rada lub w jej imieniu skład orzekający w sprawach indywidualnych podejmuje decyzje w formie uchwały.”;</u></p> <p>Proponujemy nadanie Krajowej Radzie, możliwości podejmowania decyzji w składach orzekających, analogiczne jak zostało przewidziane w przypadku rad okręgowych (wynika to z art. 87 ust 3). Z uwagi na znaczną liczebność tego organu, takie rozwiązanie jest praktyczne, szczególnie w kontekście podejmowania decyzji o uznaniu kwalifikacji zawodowych.</p>
Art. 79 pkt 2 oraz 6 i 7 oraz ust 2	<p><u>2) składa odwołania od orzeczeń Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w sprawach, o których mowa w pkt 1, a od orzeczeń wydanych w drugiej instancji składa kasację do Sądu Najwyższego;</u></p> <p><u>6) rozstrzyga spory o właściwość pomiędzy okręgowymi rzecznikami dyscyplinarnymi,</u></p> <p><u>7) orzeka o wyłączeniu okręgowego rzecznika dyscyplinarnego i wskazuje rzecznika dyscyplinarnego właściwego do prowadzenia tego postępowania.</u></p> <p><u>2. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny może wykonywać czynności przy pomocy swoich zastępców.</u></p> <p>Zmiana pkt 2 jest konsekwencją art. 125 projektu ustawy. Wprowadzenie pkt 6 i 7 pozwoli na sprawne prowadzenie sprawy w przypadku zaistnienia sporu kompetencyjnego lub konieczności wyłączenia danego rzecznika. W przepisach k.p.k. brak regulacji dotyczących wyłączenia organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze.</p> <p>Proponujemy dodanie ust 2 w celu doprecyzowania kwestii działalności zastępców rzecznika.</p>
Art. 79 pkt 3	<p>Proponujemy skreślenie tego punktu.</p> <p>Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny nie jest organem właściwym do wykonania tego obowiązku, nie ma wiedzy o wszystkich orzeczeniach. Właściwe byłyby np. rady, które</p>

	<p>prowadzą rejestry ukaranych. Wnosimy również o wydłużenie terminu 3 dni. Biorąc pod uwagę weekendy lub święta państwowe termin ten może być trudny do zachowania.</p>
Art. 81	<p><i>Art. 81. 1. Osoba pełniąca funkcje w organach okręgowych nie może jednocześnie pełnić funkcji w organach krajowych, <u>z wyłączeniem funkcji delegata na Zjazd Krajowy.</u></i></p> <p>Proponujemy przyjęcie zasady niełączenia funkcji w jednostkach szczebla krajowego i okręgowego, jednocześnie zakaz ten nie powinien dotyczyć delegatów na Zjazd Krajowy.</p> <p>Proponujemy skreślenie ust 2</p> <p>Zakaz łączenia funkcji członka organu jednostek szczebla okręgowego i krajowego stanowi podstawową gwarancję niezależności tych organów. Ograniczenie to zapewnia, że członkowie organów nie będą działali w konflikcie interesów, co jest szczególnie istotne w świetle dwuinstancyjności oraz nadzoru pełnionego przez organy krajowe nad działalnością organów okręgowych. Dopuszczenie możliwości jednoczesnego pełnienia funkcji w radach okręgowych i Radzie Krajowej stoi w sprzeczności, tak zarówno z zasadą nadzoru, jaka przewidziana została w rozdziale 4 projektu ustawy jak i zasadą kontroli wynikającą z art. 73 pkt 12 i 14 projektu ustawy. Należy podkreślić, że zgodnie z projektem ustawy, członkowie Rady Krajowej będą mieli możliwość podejmowania decyzji, w ramach nadzoru nad uchwałami rad okręgowych, w których podjęciu sami brali udział. Tym samym, będą orzekać w sprawach bezpośrednio ich dotyczących. Taki nadzór staje się iluzoryczny. Jednocześnie uchwały Krajowej Rady, w której podejmowaniu będą brali udział członkowie rad okręgowych, zawsze będą narażone na zarzut braku bezstronności. Taka sytuacja z pewnością nie sprzyja budowaniu zaufania do organów izby.</p>
Art. 83 ust 3	<p><i><u>3. okręgowy zjazd izby stanowią delegaci wybrani w obwodach wyborczych.</u></i></p> <p>Proponujemy, aby co do zasady wszystkie okręgowe zjazdy stanowili delegaci. W przypadku bezpośredniego udziału członków danej izby, organizacyjnie trudnym jest zwołanie połowy wszystkich architektów wykonujących zawód w danym województwie.</p>
Art. 87 ust 1	<p><i>Art. 87. 1. Okręgowa rada izby wykonuje zadania samorządu zawodowego na obszarze działania izby, <u>której jest organem</u> w okresie między zjazdami, w szczególności:</i></p> <p>Zapis precyzujący.</p>

<p>Art. 87 ust. 1 pkt 8</p>	<p>Proponuje się skreślenie pkt 8.</p> <p>Uzasadnienie analogiczne jak do art. 73 pkt. 13</p>
<p>Art. 87 ust 4 i 6</p>	<p>4. <i>Rada Okręgowa Izby podejmuje uchwałę w sprawie wpisu na listę <u>członków w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis.</u></i></p> <p>6. <i>Od uchwały, o której mowa w ust. 3, oraz w przypadku niepodjęcia uchwały przez radę okręgową izby <u>w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis lub niepodjęcia uchwały przez Krajową Radę Izby w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia odwołania, zainteresowanemu służy skarga do sądu administracyjnego.</u></i></p> <p>Konieczność wydłużenia terminu do podjęcia uchwały w tym zakresie wynika z cykliczności posiedzeń organów izby. Organy izby podejmują decyzje na posiedzeniach, a tym samym nie można wykluczyć, że przerwa pomiędzy tymi posiedzeniami będzie dłuższa niż jeden miesiąc. To zaś może spowodować przekroczenie miesięcznego terminu na podjęcie uchwały.</p>
<p>Art. 92 pkt 3</p>	<p>Istnieje konieczność skreślenia tego punktu</p> <p>Komisje kwalifikacyjne nie mają uprawnienia do odbierania uprawnień budowlanych. Pozbawienie możliwości wykonywania zawodu może nastąpić wyłącznie w drodze orzeczenia sądu dyscyplinarnego (ewentualnie jako środek karny w drodze orzeczenia sądu karnego) nie zaś decyzji komisji kwalifikacyjnej.</p>
<p>Art. 96 pkt 2</p>	<p>2) <i>składa odwołania od orzeczeń okręgowego sądu dyscyplinarnego w sprawach, o których mowa w pkt 1, do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, a od orzeczeń Krajowego Sądu Dyscyplinarnego wydanych w drugiej instancji składa <u>kasację do Sądu Najwyższego;</u></i></p> <p>Zmiana jest konsekwencją art. 125 projektu ustawy.</p>
<p>Art. 96 pkt 3</p>	<p>okręgowy rzecznik dyscyplinarny nie jest organem właściwym do wykonania tego obowiązku; nie ma wiedzy o wszystkich orzeczeniach; właściwe byłyby sądy orzekające w sprawach dyscyplinarnych.</p>
<p>Art. 96 ust 2</p>	<p>2. <i>Okręgowy rzecznik dyscyplinarny może wykonywać czynności przy pomocy swoich <u>zastępców.</u></i></p> <p>Proponujemy dodanie ust 2 w celu doprecyzowania kwestii działalności zastępców</p>

	rzecznika.
Art. 99	<p>Proponujemy skreślenie ust 2-5</p> <p>O ile uzasadnionym jest ustawowe uprawnienie ministra do występowania do samorządu o podjęcie określonych uchwał, to szczegółowe regulowanie trybu rozpatrywania, a nawet prowadzenia dyskusji na temat takiego wystąpienia, z całą pewnością nie należy do sfery przepisów ustawowych. Kwestia ta jest regulowana wewnętrznymi przepisami Izby, i jej regulowanie w przepisach rangi ustawowej jest sprzeczne z art. 55 projektu ustawy.</p>
Art. 101	<p>Proponujemy skreślenie tych przepisów.</p> <p>Sfera regulacji zasad rozwiązania stosunku pracy z pracownikami urzędów powinna być uregulowana w przepisach ich dotyczących tj. w przepisach z zakresu organizacji organów administracji inwestycyjnej i nadzoru budowanego, nie zaś w przepisach dotyczących zawodu architekta.</p> <p>Brak uzasadnienia dla zakazu łączenia funkcji w komisjach kwalifikacyjnych oraz urzędach administracji.</p> <p>Kwestie ewentualnego konfliktu interesów powinny być przedmiotem regulacji zawartych w zasadach etycznych tak zarówno obowiązujących w izbie jak i urzędach.</p>
Art. 105 ust 1 pkt 3	<p>Konieczne jest skreślenie punktu</p> <p>Brak uzasadnienia dla tak daleko idących konsekwencji skazania za KAŻDE przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, niezależnie od ciężaru gatunkowego popełnionego przestępstwa i okoliczności jego popełnienia, w tym związku z wykonywaniem zawodu. <u>Przepis wprowadza generalny środek karny zakazu wykonywania zawodu, bez wyroku sądu.</u></p> <p>Brak odpowiednika tego typu przepisu w ustawie o adwokaturze i o radcach prawnych. W przypadku tych zawodów skreślenie nastąpić może wyłącznie po orzeczeniu przez sąd powszechny utraty praw publicznych lub prawa wykonywania zawodu.</p>
Art. 106 ust 2	Przepis zawiera błędne odesłanie do art. 104 pkt 4-6, powinno być „art. 104 pkt 4-5”
Art. 107 ust 2	<p>Proponujemy wykreślenie ust 2.</p> <p>Zapis art. 107 ust 2 pokrywa się zakresem przedmiotowym przepisu art. 107 ust 1. Brak jest uzasadnienia do powielania podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej w</p>

	<p>sytuacji, w której wyartykułowaną w uzasadnieniu projektu intencją Ustawodawcy jest wprowadzenie w miejsce dotychczasowej odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej, jednego reżimu odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zgodnie z dyspozycją obowiązującego obecnie art. 45 ust 2 ustawy samorządowej, od odpowiedzialności dyscyplinarnej wyłączone są czyny podlegające odpowiedzialności zawodowej, określone w art. 95 Prawa budowlanego. Zawarte w projekcie zapisy art. 107 ust 2 stanowią w zasadniczej części powtórzenie zapisów obowiązującego obecnie art. 95 Prawa budowlanego, jednak brak jest możliwości ich odniesienia do zawartych w ustawie Prawo budowlane zapisów dotyczących samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz obowiązków z nimi związanych. W związku z powyższym nie jest możliwe zidentyfikowanie w sposób jednoznaczny zakreślonych przez art. 107 ust 2 projektu podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej. Biorąc pod uwagę okoliczność, że odpowiedzialność dyscyplinarą regulowana w projekcie ustawy ma charakter quasi-karny, jej podstawy materialnoprawne muszą być jednoznaczne i nie budzące wątpliwości. Zasadnicze zastrzeżenia budzi w powyższym kontekście również okoliczność, że z treści art. 107 ust 2 projektu można wywieść, iż podstawy odpowiedzialności w nim określone są niezależne od winy (w przeciwieństwie do podstaw określonych w art. 107 ust 1), a zatem odpowiedzialność ta opiera się na zasadzie ryzyka, co stoi w sprzeczności z odpowiednim stosowaniem w postępowaniu dyscyplinarnym ogólnych zasad odpowiedzialności, wynikających z kodeksu karnego.</p>
Rozdział 5, Rozdział 6	<p>Proponujemy w art. 105 ust 4, 106 ust 3 pkt 1, 108 ust 1 pkt 3, ograniczenie zakresu ponownego egzaminu wyłącznie do znajomości przepisów prawa dotyczących procesu budowlanego.</p> <p>Proponujemy również w art. 105 ust 5 projektu ustawy skrócenie okresu ponownego ubiegania się o wpis na listę z 10 lat do lat 5.</p>
Art. 108	<p>Konieczne jest dodanie zapisów regulujących zasady wydawania orzeczeń łącznych, które przewiduje się w art. 127 ust 4 projektu ustawy; przepisy k.p.k. w tym zakresie nie są dostosowane do specyfiki postępowania dyscyplinarnego.</p>
Art. 112	<p><i>Art. 112. Członkowi izby ukaranemu karą wyższą niż upomnienie w trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej, do czasu zatarcia wpisu o ukaraniu, nie przysługuje czynne i bierne prawo wyborcze, nie może on pełnić funkcji w organach izby, a jego mandat w tych organach wygasa.</i></p> <p>Proponuje się, aby najniższa kara nie wiązała się z pozbawieniem biernego i czynnego prawa wyborczego.</p>
Art. 116 ust 2-4	<p>Proponujemy dodanie ust 2-4 w brzmieniu:</p> <p><u>2. Jeżeli przewinienie objęte jedną sprawą popełniło dwóch lub więcej obwinionych wpisanych na listy w różnych izbach okręgowych, właściwy jest sąd dyscyplinarny, w którego okręgu popełniono przewinienie, a jeżeli miejsca tego ustalić nie można - sąd dyscyplinarny izby, w której wszczęto najpierw postępowanie dyscyplinarne.</u></p>

	<p><u>3. Spory o właściwość miejscową, jeżeli ustalenie właściwości zgodnie z ust. 2 jest niemożliwe, rozstrzyga Krajowy Sąd Dyscyplinarny.</u></p> <p><u>4. W razie gdy sąd właściwy nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności albo gdy wymagają tego względy celowości, Krajowy Sąd Dyscyplinarny wyznaczy inny sąd dyscyplinarny do rozpoznania sprawy.</u></p> <p>Konieczne jest dodanie zapisów regulujących zasady właściwości w sprawach, które dotyczą kilku osób będących członkami różnych izb okręgowych; zapis mógłby być zbliżony do zapisu zawartego w ustawie prawo o adwokaturze (art. 92 pr.adw).</p>
Art. 119 ust 1 i 2	<p>Koniecznym jest wyłączenie organów nadzoru budowlanego z kręgu stron postępowania dyscyplinarnego.</p> <p>Zakładając intencję Ustawodawcy pozostawienia uprawnień w zakresie prowadzenia spraw dyscyplinarnych przez organy samorządu, nadanie uprawnień w tych sprawach również organom nadzoru budowlanego jest całkowicie nieuzasadnione. Niejasny jest charakter udziału organów nadzoru budowlanego w postępowaniach dyscyplinarnych, w których stronami są oskarżyciel, obwiniony i pokrzywdzony, z których każda ma określoną przez k.p.k. pozycję procesową. W powyższym kontekście nie jest jasne, w jakim zakresie udział organu nadzoru będzie wpływał na pozycję procesową pozostałych stron postępowania. Dodatkowo trzeba zwrócić uwagę, że organy nadzoru budowlanego nie mają interesu prawnego w rozstrzygnięciu sprawy dyscyplinarnej, co podkreślano w orzecznictwie sądów administracyjnych na gruncie obecnie obowiązujących przepisów regulujących zasady postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej.</p>
Art. 125	<p>Zasadne jest dodanie zapisu dotyczącego kosztów postępowania kasacyjnego (lub ich braku), zapisu dotyczącego braku wykonalności orzeczenia sądu dyscyplinarnego do czasu rozpoznania kasacji oraz zapisu dotyczącego rozszerzenia podstaw kasacyjnych również o zarzut rażącej niewspółmierności kary dyscyplinarnej (art. 91b i art. 91 d pr.adw.).</p>
Art. 127 ust 3	<p>Koszty zryczałtowane przewidziane w projekcie są rażąco niskie w stosunku do kosztów faktycznie ponoszonych przez organy dyscyplinarne; górne granice ryczałtu powinny zostać podniesione przynajmniej dwukrotnie.</p>
Art. 127 ust 7 i 8	<p>Proponuje się dodanie ust 7 i 8.</p> <p><u>7. Prawomocne orzeczenie w zakresie kosztów postępowania stanowi tytuł egzekucyjny w rozumieniu art. 777 Kodeksu postępowania cywilnego i po nadaniu mu klauzuli wykonalności przez sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę sądu dyscyplinarnego, który wydał to orzeczenie, podlega wykonaniu w drodze egzekucji prowadzonej w trybie tej ustawy.</u></p> <p><u>8. W postępowaniu egzekucyjnym, o którym mowa w ust. 7, czynności przewidziane dla wierzyciela podejmuje przewodniczący okręgowej rady tej izby, którego ukarany był członkiem w dacie uprawomocnienia się rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania dyscyplinarnego.</u></p>

	<p>Koniecznym jest wprowadzenie zapisów regulujących zasady egzekucji kosztów postępowań dyscyplinarnych, w sposób zbliżony do art. 95f pr.adw.</p>
Rozdział 6	<p>Proponuje się dodanie artykułu w brzmieniu:</p> <p><u>Art. 1. Rozprawa przed sądem dyscyplinarnym jest jawna dla członków izby samorządu zawodowego, chyba że jawne rozpoznanie mogłoby ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes publiczny powinny być objęte tajemnicą, lub okoliczności, które mogą naruszyć ważny interes prywatny.</u></p> <p><u>2. Sąd dyscyplinarny, na wniosek obwinionego lub rzecznika odpowiedzialności zawodowej, rozstrzyga o wyłączeniu jawności rozprawy.</u></p> <p><u>3. W razie wyłączenia jawności, na rozprawie mogą być obecne, oprócz osób biorących udział w postępowaniu, po dwie osoby wskazane przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej i obwinionego. Jeżeli jest kilku obwinionych, każdy z nich może żądać pozostawienia na sali po jednej osobie.</u></p> <p>Uzasadnione jest dodanie zapisu regulującego ograniczoną jawność zewnętrzną postępowań dyscyplinarnych. Zapis funkcjonuje obecnie w §4 Rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego.</p>
Rozdział 6	<p>Proponuje się dodanie artykułu w brzmieniu:</p> <p><u>Art. Karę za nieusprawiedliwione niestawiennictwo, za odmowę zeznań lub przyrzeczenia, nakłada na świadka lub biegłego - na wniosek sądu dyscyplinarnego lub rzecznika dyscyplinarnego - sąd rejonowy właściwy według miejsca zamieszkania świadka lub biegłego. Świadek lub biegły nie podlega karze, jeżeli nie był uprzedzony o skutkach niestawiennictwa, odmowy złożenia zeznań lub przyrzeczenia.</u></p> <p><u>Przymusowe sprowadzenie świadka zarządza - na wniosek sądu dyscyplinarnego lub rzecznika dyscyplinarnego - właściwy sąd rejonowy.</u></p> <p>Uzasadnione jest dodanie zapisu, który będzie regulował zasady stosowania przez sądy dyscyplinarne i rzeczników środków przymusu wobec świadków i biegłych, w sposób zbliżony do art. 95e pr.adw.</p>
Rozdział 6	<p>Szczególnie istotne i bezwzględnie konieczne jest zapisanie w ustawie, kto rozpoznaje zażalenia na postanowienia rzeczników Krajowego i okręgowych o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania wyjaśniającego. Mógłby to być Krajowy Rzecznik – tak jak jest w obecnym brzmieniu ustawy przy zażaleniach na postanowienia rzeczników okręgowych i Krajowy Sąd Dyscyplinarny w przypadku zażeń na postanowienia KROZ.</p>
Rozdział 6	<p>Proponuje się dodanie artykułu w brzmieniu:</p> <p><u>Art. 1. Wobec obwinionego nie stosuje się środków przymusu.</u></p> <p><u>2. Niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawę, posiedzenie lub na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy lub</u></p>

	<p><u>przeprowadzenia czynności, chyba że należycie usprawiedliwią oni swoją nieobecność, jednocześnie wnosząc o odroczenie lub przerwanie rozprawy lub posiedzenia lub o nieprzeprowadzenie czynności przed rzecznikiem, albo sąd dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny z ważnych przyczyn uzna ich obecność za konieczną.</u></p> <p><u>3. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego odpis postanowienia o przedstawieniu zarzutów rzecznik dyscyplinarny doręcza mu na piśmie, co zastępuje ogłoszenie.</u></p> <p><u>4. Orzeczenia wydane pod nieobecność obwinionego lub jego obrońcy nie uważa się za zaoczne.</u></p> <p><u>5. Należyte usprawiedliwienie niestawiennictwa obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie lub na wezwaniu rzecznika dyscyplinarnego wymaga wskazania i uprawdopodobnienia wyjątkowych przyczyn, zaś w przypadku choroby - przedstawienia zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie.</u></p> <p>Konieczne jest również wprowadzenie zapisu uniemożliwiającego sądom i rzecznikom stosowania środków przymusu wobec obwinionych oraz regulujące zasady postępowania w przypadku niestawiennictwa obwinionego lub jego obrońcy.</p>
Przepisy przejściowe	<p>Wskazujemy, że projekt ustawy powinien regulować kwestie ochrony praw nabytych osób posiadających uprawnienia budowlane nadane przed dniem wejściem w życie ustawy.</p> <p>Wskazujemy również na konieczność uregulowania uprawnień rzeczoznawców budowlanych, którzy nabyli uprawnienia pod rządami obecnie obowiązujących przepisów.</p>

